Marbella, a gengszterparadicsom

A 60 -as években zajlott Spanyolországban a *„gazdasági csoda”* és ebben az érában alakult át a **Costa del Sol** Dél-Európa turisztikai központjává . Eleinte a munkásosztályból származó nyaralók bukkantak fel a nyilvános strandokon. Őket aztán a sugárhajtású gépek feltörekvő osztálya szorította ki onnan, ők sajátították ki maguknak Marbellát. A régió megállíthatatlan fejlődésnek indult.

„Ez volt a frankista megállapodás” – mondja **Antonio Romero**, író és egykori politikus, aki rendkívül szókimondó a régió szervezett bűnözésével szemben – „Ti, bűnözők, gyertek ide pihenni, de itt ne kövessetek el bűncselekményeket, és hozzátok a pénzeteket. Persze a hatóságok közben nem néztek ide és Marbella a globális bűnügyi elit elsődleges célpontjává vált.”

A Costa del Sol a szervezett bűnözési *„szabadzóna”* déli határa – ez a terület Málagától Esteponáig terjed és Marbella, a 150ezres város ennek a zónának a fővárosa. A Terrorelhárítás és Szervezett Bűnözés elleni Központ adatai szerint itt legalább 113 bűnözői csoport működik, akik 59 különböző nemzetiséget képviselnek a térségben.

A zónát délen a 10 mérföldes **Gibraltár-szoros** választja el Marokkótól, a világ legismertebb hasistermelő vidékétől. Kevesebb, mint egy órás autóútra van Európa egyik fő kokainkikötője, **Algeciras**. Az öböl túloldalán található **Gibraltár**, a brit tengerentúli terület, nem mellesleg egy adóparadicsom, amelyet mindössze egy kerítés választ el Spanyolországtól. Északra magasodik a Málaga és a Granada-hegység, Európa egyik fő marihuánatermesztési régiója.

„A Costa del Sol egyfajta csomópont vagy modernebb kifejezéssel élve egy coworking tér, ahol a világ szinte minden jelentős bűnözői csoportja valamilyen módon jelen van" – mondja a szervezett bűnözést jól ismerő ügynök. – „Ez egy bűnözőkből álló ENSZ a globalizált világ számára. A Marbella turisztikai márka, de egyben maga a bűn is."

„Ha a liverpooli bandafőnök nagy mennyiségben akar kábítószert beszerezni, tudja, hogy meg kell jelennie Marbellában. Nincs más választása." – állítja **Marcos Frías**, a Központi Szervezett Bűnözés Elleni csoport főnöke.

A helyi viszonyokat a másik oldal is hasonlóan látja: „Vannak itt csoportok a világ minden tájáról" – mondta a Camorra, a nápolyi maffiaszervezet egyik tagja, aki évek óta Marbellában él. – „Különféle nemzetiségű emberek ők, mindenféle munkákat végeznek. Nem keveredünk, de folyamatosan együttműködünk."

A maffiózók elvegyülnek a milliomos szomszédaik között. Egy gyors keresés 3974 találatot eredményez az 1 millió eurót meghaladó értékű házaknál – ez százzal több, mint Madridban – egy olyan városban, ahol az egy főre jutó jövedelem (21 818 euró) kevesebb, mint a spanyol átlag.

Az utóbbi években a helyzet azonban jelentősen romlott. A főnökök elkezdték magukkal hozni a „katonáikat”, akik Marbella főutcáin, a Puerto Banúson és az Új-Andalúzián korzóznak. – „Fiatal gengszterek állig felfegyverkezve és valóban veszélyesek” – mondja a Greco Costa del Sol egyik tagja.

És nem csak a rendőrség panaszkodik. A nápolyi maffiózó, aki évek óta Marbellában él, ugyanezt tapasztalja: „Fiatal srácok, akik most jönnek, nem tartanak be semmilyen kódexet és nem tisztelnek semmit.”

A maffiózó, aki nem akarta a nevét viszontlátni (hívjuk **Francescó**nak), beleegyezett, hogy találkozik velünk egy Puerto Banús -i étteremben, ahol mindig jutott neki asztal. Egyik csésze kávé után itta a másikat, elmesélte, hogy a bűnözés új kultúrája tönkreteszi a Costa del Sol-t: – „Ami megváltozott Marbellában, az az, hogy most már ideköltözött egy alacsonyabb bűnözői osztály. Ezek a fickók szaladgálnak itt a kis táskáikkal, miközben a főnökeik Dubajban vannak.”

Kétségtelen, hogy a marbellai viszonyok átalakulóban vannak, és ennek gyökere az új bűnözői közösség felbukkanása. „Amikor gy jó étteremben eszel, a melletted lévő asztalnál egy albánt látsz, csillag tetoválással, a másik asztalnál meg egy gengsztert az ír maffiától” – meséli egy helyi ügynök – „A minap sorban álltam az élelmiszerboltban, és az előttem álló fazon megfordult, és láttam, hogy Kalasnyikovot tetováltatott a homlokára. Ilyesmi régebben itt nem fordulhatott volna elő”

A bandák és „katonáik” érkezése a Costa del Sol partjaira változásokat indított el. „Először a gazdagok, a felső osztály elitjei hagyják el Marbellát, mert féltek” – mondja Ricardo Álvarez-Ossorio, ügyvéd. – „Tavaly augusztus különösen rossz hónap volt: „A kelet-európai bandák folyamatosan betörtek a házakba. Folyamatosan történtek rablások és támadások. Fekete augusztusnak hívjuk, és azt hiszem, az valóban fordulópont volt.”

A járvány is felgyorsította Marbella átalakulását. A tavalyi határzár miatt a bandák tagjai csapdába estek, és az áruk is megrekedtek. A város éttermei, klubjai és tengerparti bárjai – ahol egyébként turisták tolongtak a zsúfolt utcákon -– elhagyatottnak tűnnek.

„Minden üres, nincs mozgás” – ecseteli a Marbellában élő kolumbiai kábítószer-kereskedő, aki egy teraszon ücsörög egy helyi hamburger étteremben – „A határzár miatt visszaesett a Dél -Amerikából származó export. A Brazíliából vagy Uruguayból távozó kokain bőr szállítmányok közé rejtve érkezik Paraguayból. Ha nincs igény a bőrre, kokain sincs.”

Tina, a fiatal kolumbiai, akit a Costa gazdagságának légköre vonzott ide, néhány évvel ezelőtt érkezett a Puerto Banús -ra, és Marbella egyik legjobb klubjának PR -ügyeit irányította. – „Látnia kell, hogy elhiggye.” – meséli – „A *los malos* (rosszfiúk) által látogatott klubokban az asztalfoglalás 5000 euróba kerül, italokkal együtt. Sorba rendelik az 1500 eurós pezsgőket, üveg vodkákat vagy tequilákat, amíg el nem érik az asztalkorlátot. De mindig továbbmennek és végül sokkal többet költenek.

Tavaly nyáron, mivel alig voltak turisták, a klubokban csak a srácok a maffiából voltak, akik már itt élnek, és akik minden este bulizni mennek. Jelenlétük sokkal észrevehetőbb volt. Nem előkelő emberek. A legijesztőbbek és legerőszakosabbak az angolok, és senki sem állítja meg őket, mert mindenki fél tőlük. Olyanok, akiknek mindenük megvan: pénz, izom, erő. A portások a legfeltűnőbb autókat parkoltatják a bejárat előtt, mert ez jó reklám.

Szigorú öltözködési szabályokat, még testkódexeket is betartatnak, így kövér embereket például nem engednek be. A VIP területeken a vendégek több ezer eurót költenek egyetlen éjszaka alatt, és úgy tűnik, senkit sem érdekel, hogy kik és honnan származnak. Nincsen motozás, mindenki annyi fegyvert

hoz be, amennyit akar. Mindezek nélkül Marbella nem létezne. Olyan lenne, mint Torremolinos vagy Benalmádena: normál középosztályú turizmus, a bérmunkások turizmusa."

„A járvány mindent megváltoztatott" – meséli Pablo, a kolumbiai drogkereskedő – „A korlátozásokkal és a bezárásokkal a villákban és faházakban zajló magánpartik váltották le a szórakozóhelyeket. Amikor egy csoport egy munkát elvégez, és jól megy nekik, ünnepelni akarnak, alkoholt, drogot és nőket akarnak. És ha nincsenek szórakozóhelyek, akkor a villákban csinálják. A házigazdák kiváló DJ-ket bérelnek, és Michelin-csillagos szakácsokat bíznak meg 100 000 eurókért. Tavaly márciusban egy DJ meghalt egy magánpartin Marbellában, miután egy vita során egy kóbor golyó végzett vele. Amikor a rendőrség megérkezett, a kastély már teljesen üres volt, az áldozat holttestét kivéve."

„Fontos," – meséli a trafikos, miközben az italát kortyolgatja – „hogy itt mindenki ismeri a szabályokat. Ha például egy brit megpróbál egy albán edzőterembe bejutni, gondjai lesznek. Az íreknek saját kocsmájuk van Puerto Banús-on; a marokkóiak saját bárokkal rendelkeznek, ahol nincs (nyilvános) alkoholfogyasztás, de shishát szívnak; a kolumbiaiak a bevásárlóközpontokban lógnak; a Camorrának pizzériái vannak, és léteznek speciális szállodák az angol gengszterek számára is."

Egy marbellai rendőr szerint – „A tipikus narkós autómosással mossa a pénzt. Ennek a megközelítésnek az akadálya, hogy Spanyolországban nem vásárolhat készpénzben 2500 euró felett. Németországban viszont bárki megteheti, akár 50 000 euróig, és még kevesebb a megkötés, ha a vásárlást egy vállalkozás végzi. Tehát a Marbellán élő bűnöző céget alapít Németországban. Ez a vállalat a németországi hivatalos kereskedőtől vásárol autókat, és készpénzben fizet. A cég ezután Spanyolországba szállítja az autókat, ahol egy Costa del Sol-i székhelyű partner vásárolja meg ezeket. Küldetés teljesítve: az eladó megtartja jutalékát, a többi pénz pedig tiszta és legális, mehet vissza Németországba."

A hasist jellemzően marokkói *gomas*-okkal (nagy sebességű motorcsónakok) csempészik be

Spanyolországba, marbellai andalúz vagy galíciai kereskedők veszik át a parton. A kokain szinte minden esetben konténerekben érkezik Algeciras kikötőjébe.

Marokkóban komoly szervezetek felügyelik a tömeges, gyakran több ezer kilós hasis szállítmányok előkészítését (Spanyolországban jelenleg 1 kg körülbelül 2500 euróért kel el).

„Egy bizonyos helyszínen – mondta Juan, egy málagai kereskedő –, átadják nekünk a terméket, hogy eljuttassuk Spanyolországba. Ekkor az áru már az én felelősségem, és inkább meghalok, mintsem hagynám, hogy valaki elvegye. Amikor a kábítószerek elérik a szárazföldet, és biztonságos helyen vannak, felveszem a kapcsolatot a megfelelő szervezettel, és kódot alkalmazva megbeszéltük az átadás helyét, ahol ők készpénzben fizetnek nekem."

A csoportok igyekeznek elkerülni a lopásokat és a „*vuelcos*"-okat, vagy a rajtaütéseket. „Egy másik szervezet vuelcos-a sokkal gyakoribb, mint a rendőrségi rajtaütés" – mondja Juan – „Ebben a munkában a legfontosabb a diszkréció. Minél kevesebb ember tud róla, annál jobb. Ha a hír terjedni kezd, akkor ideje elkeseredned, mert érted fognak jönni."

A vuelcos-ok elleni védelem érdekében a csoportok néha biztonsági szolgálatot bérelnek, melyeknek a Costa del Solon általában a nápolyi Camorra van a hátterében.

„Garantáljuk a művelet sikerét, és előre kell nekünk fizetni" – mondta Francesco, a Camorra helyi szóvivője – „Mindenki tudja, hogy ha valami történik a szállítmánnyal, annak következményei lesznek. Ha bepróbálkozol, megölünk. Általában minden szállítmány GPS nyomkövetővel rendelkezik. Ha bármely ponton eltűnik a jel, megtalálunk és megölünk" – nyilatkozza közömbösen.

Ha a szállítmány már a szárazföldön van, a kábítószereket más bandák által ellopott sportkocsikba pakolják át, és többnyire raktárakba szállítják át. „Sok ilyen raktár Sevillában van" – mondja Pablo. Máskor a kábítószereket titkos helyszíneken tárolják a Málagát körülvevő hegyekben, ahol pásztorokat bérelnek, hogy vigyázzanak és üzenjenek, ha valami történik.

„A szállítások előre meghatározott kódrendszerrel járnak” – fűzi a történetet tovább Pablo – „Például a vevő kap egy kártyát, amelynek számsorozata megfelel egy másik kártyának, amelyet megtartanak. Mielőtt megkapják az átadás helyét, el kell küldeniük a kód fényképét, így tudjuk azonosítani őket. Egy 1000 kilós szállítmány több tucat vásárlóhoz kerül szétosztásra. Amint partot ér, legfeljebb egy hétig kell „*ülnie*”.

Ha tovább tart, veszélyessé válhat. Előfordul, hogy a vevőkkel a szállítók felveszik a kapcsolatot, de a tulajdonosoknak nem szokott tetszeni, mert akkor kijátszhatják őket. Én nem csinálok ilyesmit, de a francia srácok gyakran. Nem akarok fejfájást. Amint kézbesítettük, eltűnünk. Aztán a cuccot a mórok bepakolják az Audijaikba, és vadbarom módjára, megállás nélkül 150 km/h sebességgel repesztenek Párizsig. Próbáld csak megállítani őket.”

A kokain általában Latin-Amerikából érkező konténerekben utazik. A konténerek szinte mindig valamelyik élelmiszer -forgalmazó cég tulajdonában vannak. Ha a konténer drogot tartalmaz, akkor „*preñado*”, azaz terhes.

„Miután kirakodják a kikötőben, az adminisztráción dolgozó munkatársunk elküldi nekünk a kódot, mi pedig felnyitjuk a konténert és elvisszük a drogot” – meséli Pablo – „nyilván ahhoz, hogy nagy mennyiségben csempésszünk, többeket a zsebünkben kell tartani, A szervezeteknek vannak emberei a Guardia Civilben, a vámügynökök és kikötői dolgozók között is. Sokkal kiterjedtebb a korrupció, mint gondolná.”

Bejegyzésajánló

A fekete hattyú a megoldás az éhínségre

Marbella, a gengszterparadicsom
Filmes idézetek
Hedy Lamarr: filmszínésznő és feltaláló
A Gran Paradiso kecskéi
Amszterdam
A vlagyivosztoki kitérő
A rénszarvas és a tengeralattjáró
Kémek hídja
Találkozás Leninnel

2026/06/26 22:43

Ez egy elfeledett sarka a netnek, örülök, hogy sikerült elvetődnöd ide!

Továbbra is keresek megjelenési lehetőséget az írásaim számára. Ha esetleg van ötleted, oszd meg velem! Elérhetőségeim az Impresszumban találhatók.

A passport.blog jelenlegi egyetlen megjelenési lehetősége a Facebook. Ha értesülni szeretnél az új bejegyzésekről, kövesd a Bolyongó Facebook oldalt.

Ha szeretnéd a bejegyzést kinyomtatni, vagy önálló formában menteni, ennek a legegyszerűbb módja a PDF formába konvertálás. Ezt a jobb oldali, fentről negyedik (Adobe) ikonnal teheted meg.

Eddigi bejegyzések a bolyongó.hu-n

Az összes bejegyzés ABC-be rendezett indexe itt található. A blog helyekhez köthető bejegyzései a google.maps térképen is megtalálhatók: A világ valódi csodái. A mostanában a blogon megjelent írások a főoldalon jelennek meg.

2026/05/28 18:05

Források

A bejegyzés jórészt az El Pais: Marbella, sede global del Crimen Organizado cikk átirata és fordítása.

2021, Marbella, világjáró, Spanyolország, maffia, gengszter, Costa del Sol, Gibraltár, Algeciras, bűnözés, korrupció, kokain, marihuana, gomas, vuelcos, Camorra, Sevilla, NER-lerakat

Bejegyzésmegtekintések száma: 156

From:
http://bolyongo.hu/ - **bolyongó**

Permanent link:
http://bolyongo.hu/doku.php?id=passport:marbella_a_gengszterparadicsom

Last update: **2026/08/02 11:26**